UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cta Hyrene virgine [et] mar. Cap[itulum]. xxxij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

ve diſcipulus factus eſt. De hoc heraclides ret
tulit ꝙ .xviij. annis in abſtinentia vixit: panis et
olei modicū ſumēs. Qui dū de carnis concupi-
ſcentia temptaret: tota nocte in puteo ſtabat tpe
hyemali: vt carnes gelu cōſtringerentur. Aliqñ
etiā ſpū blaſphemie tactus .xl. dieb⁹ ſine tecto
permāſit. A demonibus etiā pluries verberat⁹
eſt. ¶ Hic quadā tres maligni ſpūs ī ſpecie cle
ricoꝝ eidē abſtiterūt contra fidē catholicam di
ſputātes: quoꝝ vnus ſe arrianū: ſcōs eunomia-
num: tertius apollinariū ſe dixit: quos oēs ipe
ipſe dei ſapiētia ſuperauit. ¶ Cum eccleſie cla
ues deperiſſent: ipe oſtij partem illā quam cla-
ues introibāt ſignauit: ſtatimꝙ; fores aperuit.
Cuidā etiaꝫ diſcipulo oīa ꝙ ſibi ꝑ annos .xviij.
euenerūt: ante illud tps ſibi futura ꝑdixit. Per
annos .xvi. necꝫ carnes: necꝫ coctū: necꝫ pomū:
necꝫ ꝗcꝗ viride comedit: nec balneo vſus fuit.
Et cū āno .xvi. ꝓpter ſtomachi paſſionē ſibi ne-
ceſſitas eſſet coctū comedēdi: panē non tetigit:
ſed olera vel lenticulā biēnio deguſtauit. Artes
ꝗ̊ ⁊ fallacias demonū ⁊ ſpirituuꝫ differentias
ſubtiliter nouit. Appropinquās neci: ſed tñ ꝑ
duos annos antea ſe a carnali impugnatiōe li-
beratū fuiſſe dixit. Etateꝙ; lōgeuus ſub impa-
tore valente e ſeculo migrauit .iij. noñ. aprilis.
Huius diſcipul⁹ palladius fuit. ¶ Hic ſanctus
diuina ⁊ humana lrātura clarus aduerſus octo
ꝑncipaliū vitioꝝ ſuggeſtiones: quas aut ꝑmus
aduertit: aut inter ꝑmos didicit octo ex ſacraꝝ
lrārū teſtimonijs libros oppoſuit. Ita vt vna-
queꝙ; ſuggeſtio ꝯtra ſe habeat teſtimoniū: quē
librū ex greco in latinū vtriſſe ſe tradit gēnadi⁹.
Scripſit ⁊ anachoritis ſimpliciter viuētibus li
brū centū ſentētiarū ꝑ capl'a digeſtū. Eruditis
vo ⁊ ſtudioſis ꝗnꝗginta quē etiā de greco ideꝫ
gēnadius trāſtulit in latinū. Supiorē vo iādu-
dū trāſlatū correxit. Scripſit ⁊ cenobitis ſinai
montis doctrinā vite cōis. Virgini deo ſacrate
libellū edidit religioni ſue ꝯuenientē ac ſexui.
Paucas etiā ſentētiolas obſcuras valde ⁊ ſolis
monachoꝝ cordib⁹ cognoſcibiles oñdit. Quas
etiā gēnadius ex grecis latinas fecit. Scripſit
⁊ alios duos libros valde vtiles. Quoꝝ vn⁹ de
actuali vita monachis ītitulat. Alter vo cogni-
tionalis. Hec Gēnadius de viris illuſtribus.

¶ De ſancto Euagrio epō. Cap. xxix.

Euagrius pſbyter
alexandrinus: ⁊ poſtmodū an
thiochen⁹ eps vir acris ⁊ pſtā-
tis ingenij ⁊ diſcipul⁹ athana-
ſij alexādrini epi fuit. A quo ⁊
pſbr ordinat⁹ eſt. Hic vitā bea-
ti antonij ab eodē athanaſio in greco ſcriptā in
latinū cōuertit ſermonē. Dū adhuc pſbyter eēt
diuerſoꝝ tractat⁹ beato miſit hieronymo: vt ipe
libro de illuſtribus tradit. Qui etiaꝫ ſanctitate
inſignis antiochie quieſcit.

¶ De ſancto Iſidoro epiſcopo ⁊ con-
feſſore. Cap. xxx.

Iſidorus epiſcop⁹ hi
ſpaleñ. que ciuitas eſt hiſpanie ex
eiſdē hiſpanijs oriūdus tēpe hera-
clij imꝑatoris: ſanctitate claruit ⁊ doctrina: vt
ait Sigibert⁹. Qui multa volumina eccleſie dei
vtilia cōdidit: videlꝫ Soliloquioꝝ libros duos.
Sententiarū libros quattuor. Sinonymoꝝ li-
bros viginti. Ethymologiaꝝ libros viginti. De
officijs libros duos. Cōtra iudeos ad ſororem
florentianā libros duos. De ſignificatiōe noui
⁊ veteris teſtamēti ad oroſiū libros duos. Alle
goriarū in quinꝙ; libros moyſi libros ꝗnꝙ;. In
ioſue vnū. In librū iudicū vnū In libros regū:
librum vnū. De corpore ⁊ ſanguine dñi librum
vnum: ⁊ plura alia. De origine officioꝝ libros
duos. Itē librū differentiarū. Itē de vita ⁊ obi
tu ſanctoꝝ ꝙ dñꝫ ꝑceſſerūt. Itē de natura rerū.
Itē librū artiū. Itē librū de ſummo bono. Itē
extat ⁊ liber decretoꝝ apoſtolicoꝝ romanorum
pontificū canonūꝙ; cōcilioꝝ: ꝙ ꝑ ſucceſſiones
tempoꝝ diuerſis locis ꝑ orbē a catholicis epi-
ſcopis celebrata ſunt: que omnia grandi ⁊ inſi-
gni volumine compinxit. Ex quo cōſtat yuonis
prepoſiti beluaceñ. ⁊ gratiani decreta: vt pluri-
mum fuiſſe decerpta: vt dicit Vincētius. Quie
uit hiſpali vita ⁊ doctrina prefulgidus ꝑdie no
nas aprilis: ibiꝙ; iacet humatus.

¶ De ſancto Ambroſio cōfeſſore. Cap. xxxi.

Ambroſi⁹ dia-
conus martionis pri-
mū labe infectus: poſt
modū ab origene cor-
rept⁹ chriſtiane fidei
confeſſor euaſit. Et in
e ruditione vbi dei ſtu
dium feruens adhibu
it: atꝙ; cōfeſſionis do
minice gloria inſignis fuit. huius ſolerti ſtudio
⁊ flagranti induſtria vi precū ⁊ obſecrationum
coactus origenes infinita ferme dictauit volu-
mina. Notarios nempe ſcriptores et ſcriptores
puellas ſcribendi peritia apprime eruditas
exhibuit: et ſumptui neceſſaria affatim mini-
ſtrauit. Ipſum etiam elegantis ingenij fuiſſe
epiſtole ipſius ad origenem date indices ſunt.
Obijt ante mortem origenis: vt dicit Hierony
mus libro de illuſtribus: ⁊ de hoc euſebius .vi.
eccleſiaſtice hyſtorie mentionem facit. Quieuit
autem in domino pridie noñ. aprilis.

¶ De ſctā Hyrene virgine ⁊ mar. Cap. xxxij.

Hirenes virgo ⁊ mar-
tyr ſoror ſanctaꝝ Agapis et chionie:
de quibus ſuperius dictū eſt tertio
nonas aprilis. Poſtꝙ; predicte ſoro-

res ſue a comite ſiſinnio martyrizate fuerunt: cū eēt ceteris iunior die tertio de carcere educitur: in quo recluſa detinebat. Quā comes nudatā iuſſit ad lupanar duci: vt oīb' ꝓſtitueret. Cum aūt duceret: apparuerūt miniſtris duo angeli duoꝝ militū quos illi cognoſcebant facies pretēdentes: mādantes ſatellitib' ex parte comitis: vt hyrenē ad lupanar nō inferrēt: ſed eā ad talis mōtis cacumē deducerēt. Qđ dum illi ꝑfeciſſent: ⁊ hec comes q̇ nihil de hoc illis mandauerat didiciſſet: iratus iſta magie deputans ad montē illū aſcēdit. Et tota die gyrans ſupercilium ⁊ hyrenē quidē aſpiciēs: ſed ad eā pertingere nō valens: arcum tetēdit: ⁊ ſagitta directa ipam in corde ꝑcuſſit. Cuius etiā corpus iuxta ſorores ſuas anaſtaſia ſepeliuit non̄. aprilis.

De ſancto Sixto primo papa et martyre. Cap. xxxiij.

SIxtus papa huius noīs ꝑmus natione romanus ex patre paſtore de regione via latina: alexādro ꝑmo pape in epatu ſucceſſit: ⁊ ſedit annos. x. mēſes iiij. dies. xxi. Hic cōſtituit vt ꝑfatione completa chorus hymnū angelicū decātaret: ſcʒ ſanctus ſctūs ſctūs dn̄s deus ſabaoth ⁊c. Et mysteria ſacra nō tāgerent: niſi a miſtris altarꝭ. Cōſtituit etiā vt corpale nō fieret ex ſyrico nec pāno tincto: ſed de puriſſimo lino cōtexto: quia corp' dominicū in ſyndone alba ⁊ mūda inuolutuʒ fuit. Et vt mulier vaſa ſacrata altaris: nec pallas auderet cōtingere. Inſuꝑ cōſtituit vt quiſq̄s epiſcoporum ad ſedē apoſtolicā vocatus eſſet: rediens ad eccleſiā ſuā niſi cum lr̄is papalib' nō ſuſciperetur. Qui etiā ſub adriano imperatore martyrio coronatur: foras muros vrbis via que apia nūcupat. viij. idus aprilis. Et ceſſauit epiſcopatus dies duos. Et ſepultus eſt ꝓpe altare beati petri in ſepulchro in quo requieſcūt linus: cletus: anacletus: ⁊ euariſtus. Et licʒ ſit tātoꝝ martyrū altare tamē ſolius ſixti nūcupat. Hic eñ ſeuiēte vbiq̄ perſecutiōe xp̄ianis in gallia poſcentib' vt aliquē virū dirigeret: qui pene iā fidei lucernā extinctā accēderet: miſit ꝑegrinū epm̄ romanū pluribus ei aſſociatis: qui multis ibidē cōuerſis martyrio coronat' eſt: vt dicit in eius paſſione. xvij. kalen. iunij.

De ſctō theodoro epō ancyrañ. Cap. xxxiiij.

THeodorus ancyranus epūs galatie fuit: vir clare ſapientie ⁊ ſanctitatis inſignis. Hic aduerſus neſtoriū redargutionis ⁊ cōfutationis edidit librum veritatis catholice protectorem: arte dialectica ordinatū: multis vtens aſſertionib' anteq̄ ſcripturarū poneret teſtimoniū. Quieuit aūt in dn̄o. viij. idus aprilis: vt ait gemnadius libro de illuſtribus.

De ſancto Theodoro preſbytero et confeſſore. Cap. xxxv.

THeodorus antiochene eccleſie preſbyter vir moꝝ honeſtate ꝯſpicuus: ſciētia clarus: ⁊ lingua diſertus: aduerſus apollinariſtas ⁊ anomeos. xv. de incarnatione dn̄i compoſuit libros. Claruit q̄ theodoſij ꝑmi imperatoris tēporib'. Hec gemnadius vbi ſupra.

De ſctō Egeſippo cōfeſſore. Cap. xxxvi.

EGeſippus gente iudeus: ſed ad chriſti fidē cōuerſus vir ſanctiſſimus: ſub adriano ⁊ antonio principib' floruit: vicinuſq̄ apoſtolorū tēporib' fuit. Qui traditionem apoſtolice predicationis: et omnium eccleſiaſticorum actuum a paſſione dñi vſq̄ ad ſuam etatem: texuit hyſtorias: vt quorum vitam ſectabatur dicendi quoq̄ exprimeret characterem: multaq̄ ad vtilitateʒ credentiū hinc inde congregans quinq̄ libros compoſuit. Iudaicam etiam hyſtoriam a mathathia ſumens exordium vſq̄ ad belli iudaici ſub Veſpaſiano et Tito initi finem: eleganti ſermone digeſſit. Aduerſum idola diſputās quo ꝑmo errore creuiſſent hyſtoriam edidit: cōmentariorū librum compoſuit. Aſſerit ſe veniſſe ſub aniceto romā et vſq̄ ad eleutherium perſeueraſſe: qui dicti aniceti fuerat diaconus: vbi et diem vite clauſit extremum. vij. idus aprilis. Hec Hieronym' libro de illuſtribus.

De ſancto Dionyſio epiſcopo corinthiorum. Cap. xxxvij.

DIonyſius epiſcopus corinthiorum temporibus marci antonij ⁊ lucij aurelij cōmodi imperatorum floruit. Cuius eruditione et gratia quā habuit in verbo dei: multi fruūtur vſq̄ hodie. Multas enim texuit epiſtolas chriſtiane fidei rudimenta continentes. Hui' enim doctrina: non ſolum proficiebat populis quos regendos ſuſceperat: ſed etiam procul poſitis: quibus per ſuas epiſtolas ſe preſentem reddebat. Extant nempe eius ad lacedemones ſcripta. Item ad athenieñ. Item ad nicomedeñ. Item ad cortineñ. et ceteras crete eccleſias. Scribit etiam eccleſie aſmadrine ceteriſq̄ ponti eccleſijs. Item ad gnoſites et phinitū eoruʒ epiſcopum. Ad ſotherum etiā romanū epiſcopū direxit epiſtolā. Scripſit et ad chryſophoram ſanctam feminam vnam. Dormit corinthi quieſcens in pace ſexto idus aprilis. Hec Hieronymus vbi ſupra.

De ſctō Perpetuo epō. Cap. xxxviij.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN